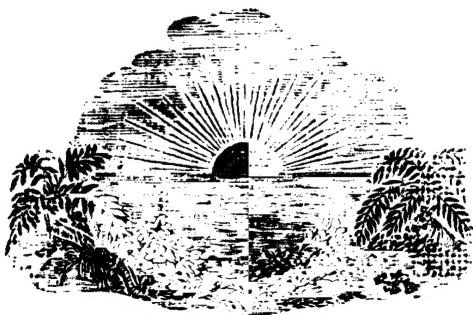

કવાહીરે જરાથુભા હારમાળા-(સીરીઝ.)

સરોયની

સે વા.

૮૮-૭૮

125

કર્તા-“હરમાસ.”

ગુજરાત વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કોમ્પ્યુટર સંગ્રહ

૯૯૭૯

૬-૬

આ પુસ્તકના આખા પ્રોગ્રામનો સર્વ હક કર્તા સ્થપિત છે. કોઈએ એ
ચોપડી છપાવવી નહીં તથા છાપવી નહીં તેમજ એ માહેલા પાત્રો
કર્તા હરમીસની પરવાનગી વગર ભજવવા નહીં.

આ પુસ્તક ધી ગમશેષ નશદવાન પીતીત પારસી એ. સ્કેનેર કેપ્ટન પ્રિંતિંગ
વર્ક્સ, નંબર ૧૪૨, લાલગામ, પરેડ, સુંઘમાં મીં મેહેરજી બેરામજી
મીશાલવાલાએ છાપ્યું છે, અને મીં હોરમજી શોરામજી
મસ્ત્રીએ દીસોઝ બીલદીંગ, ગોવાલ્યા તસાવ
સુંઘમધે પોતાને માટે પ્રગટ કીધું છે.

૧૯૨૨.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઇટ વિભાગ]

अनुक्रमांक १-१-७१ वर्गांक

पुस्तकनुं नाम २५५५ २५५५

विषय ५-:४.

નમું પાકે જરથોસ્ત, ઓ બહાલા ચેરાગ
 તુ થીજ મળતાં રહ્યાં પાકે લાગ
 અહુર નામની તુએ દીધી છે ભણુ
 મુંજ દીનથી ચાહતું નેકે અરમાન
 દેશન સદા મુંજ છગરમાં રહે
 મજદા મહજબમાં ફીદા મન રહે!—“હરમીસ”

પ્રથમ પ્રકાશ.

સર્વના મનથી કબુલ કરવામાં આવ્યું છે, કે દુન્યાની મૈાન ફક્ત તકલીફી. અને ભંચુર, અને બ્રમણુ રૂપ છે. ને તેમજ હોત, તો તે માહેથી અનંતકાળ સુધીનો હતતમ હિત ખેંચી લેવાનો ભાવ કેમ હાંસેલ થાત ! ને તે માહેથી ઉચો તાર કારવાનો માગજ ન હોત, તો, ખુદ, તેઓના સમાગમથી, આત્મા ઉચું બળ ક્યાંથી મેળવતે ? દુન્યાની દરેક વસ્તુ કામની છે, ને, તે ઉપર બે ધડી ખ્યાલ બાંધી લઇએ કે તે શા માટે છે અને, કેટલા વખત માટે છે ? તે ઉપર હમેશ વળગી રહેવાથી શું હાંસેલ થાય છે, અને ફક્ત નેહ તપાસી આગળ વધતા શું હાંસેલ થાય છે ? એવા બે વિચારોથી, ઘણું જાણવા નેવાનું મળે છે. શું, મહેતાછની સોડી તકલીફી નથી ? છતાં, એકજ સોડી, આગળ વધવાની કસોડી નથી કરાવતી ? શું અંખંડ ભરૂશો, હતતમ હોંશ નથી ? પણ ન્યારે, ત્યાં ઉલટા ભાવનો આંચકો આવે છે. ત્યારે શું, મન, તેજ કીયામાં વહેતું રહેશે ? શું અનુભવ પ્રાપ્ત ન થશે ? અને, ન્યારે નવોજ અનુભવ પ્રાપ્ત થયો. તો, તે સમય, મ્હાન નથી ? કાઈ શિખરું નથી ? કાઈ આગલ વધાવવાનો તત્વ આપ્યો નથી ?

પાક ફાદારની કોઈ પણ વસ્તુ કોઈ પણ કીયા, કોઈ પણ કામ ફેકટ નથી. તેનાં દરેક દરેક રચાનો પવિત્ર છે. પાક છે, ફક્ત અજ્ઞાન મન, તે ઉલટા ભાવનાં લેખે છે. દરેક ડગલું નવિન રોશનીથી ભરપુર છે. એકજ રચના જુદા વિચારો દર્શાવે છે. એકજ રોશની એક ટેબલ ઉપર પડે છે, તેજ ટેબલ આગલ, બે ચાર છવો, કામમાં શુંકાયા છે. કોઈ ભણે છે, કોઈ વાંચે છે. કોઈ આળસ કરે છે, તો, કોઈ નખોળ વિચારથી, નખોળું લેખે છે, ત્યારે રોશનીનો દોષ ક્યાં ? શું, તે બધા ઉપર સરખી ન હતી ?

દુન્યામાં. સામે આવતા દરેક અનુભવો વેઠવાં, એજ ચાતુર મનુષ્યનું ઉચું ભાન છે. જેઠલું, તે મનુષ્ય અડડશે, તેઠલું તે ચાતુર બનશે, ચાતુર બની નવિનતાના નવ નવાલામાં જશે, અને હાડમારીમાં, પોતાના આત્માને આગળ વધારવાનીજ મૈાન માનશે. ખાસ કીર્તિ ગવડાવવા, કોરોશ કરવી નહી. કોઈ ગાતું હોય, તો, તે માટે જાગી, બળકે ખીલકલ તલેકીક રાખતી નથી. કારણ ન્યાં સુધી મતલમ છે, ત્યાં સુધી, તે ઢોળ છે. બાકી તસુ એાજ પડતાં, માહેનો ભરમ પોળમ પોળ સમજ લેવો ! ડેકડીથી ડરતાં નાં, નિંદાથી ચિંતા કરતા ના, ખુશામતથી ખુશી થતા ના, ગમે એવા તમારા જ્ઞાનના બળની વખાણ, ના સાંભલતાં, પણ સાદાઈમાં સજ થઈ, દુન્યાના દરેક દરેક દાવમાં કાંઈને કાંઈ, આત્મિક ખ્યાલનો લાહવોજ છે, એમ યાદ રાખી, પાક ફાદારની પસંદ કરેલી ચીજ ઉપર ખ્યાલ બાંધરો. તે અમુલ્ય જીવ, તે, પાક રૂપતામાં જરાધુરતા સાહેબ, કે ને જીવે, આપણને માર્ગ બતલાવ્યો, મોતમાં, જીવનની આશ આપી, સાંસને અમર્જીમાં સમજાવ્યો, ને માટે, પાક સુરોપની સેવા કરજો, અને ધર્મની જય પુકારતાં, પુકારવતાં રહેજો ! એ તે ખુલંદ

જીવ ! એ તો રૂપાલો રૂપ ! એ તો મહાબળ મહાજ્ઞાની પયમનબર કેવો ઝલકતો, કેવો ખુશાલ, હરહાલ, આપણી આસ અને પાસે, ન્યારે ભેવો, ત્યારે, આપણે વાંસે પમરતો રહ્યો છે ! ન્યારે, માંચે ત્યારે, આપણા સિતરની બારી અને બારણામા આવી ઉભોજ છે, તે બધા જીવે, માજહીયસ્તી મજહીખમાં મહાનતા દેખાડી છે, જે દરેક પારસી જરથોસ્તીઓ, ખરા જેનથી ગાએ છે, અને માતાં શિખવે છે, અને આજે, આ નાનકડા પુસ્તકમાં, તેનાજ શિખાડેલા પાઠો માહેલા, એકાદ સાદા પાઠને, આ અદના કલમ ગાએ સાદાઈમાં છે, અને, પારસી માજહીયસ્તી જરથોસ્તીઓની સેવામાં, સરોષની સેવા યાદ આપે છે.

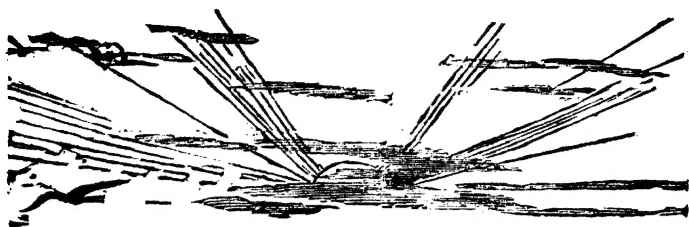
આ અદના કલમથી લખાયલું સરોષની સેવાનું અધારમૂ પલ્લ જવાહીરે જરાથુસ્ત્રા સીરીઝ (હારમાલા)નું પ્રથમ પુસ્તક, કરીમ બક્ષેરાથી, પાક સ્પિતામા જરાથુસ્ત્રાના પાક દિશાને દિવસે પ્રકાશ પામશે, જેથી પાક અહુરાના લાખો ઉપકાર કર્તા ગાતો રહેશે, અને, “ માજહીયસ્તી મ્યુઝીક મંડળના ખુરશીદ મ્યુઝીક કલાસમાં, સદા ગાતો, અને ગચાડતો રહી, સર્વે બધા, નર અને નારીઓને દુવા, અને આક્રીન કરતો, રહેશે, કારણકે, તેઓથીજ આ કર્તાને ઉત્તેજન અને હોંશ મલતો રહ્યો છે, મલે છે, અને મળશે.

જેમ આજે મહાન સ્પિતામાં જરાથુસ્ત્રા સાહેબનો પાક દીરો અતિ પવિત્ર લાગણીથી બજતરમાં મળાયે છે, તેમ, પાક અહુરાના તુર પાક ખોરશેદ ઇઝદ સાહેબનો, પલ્લુ અજે વર્ષેગાંક જેવો પવિત્ર દિવસ ગણાયો છે, જેને આપણે નમન બાવથી હૈડા સરસો યાદ ધરીશું, સર ઝુંકાવીશું, અને, તેના હઝારો હઝાર કિરણોના પ્રકાશ આપણા બદનનાં છિંદ્રે છિંદ્રમાં પેવરા થતા દૃઢશું, જેની બરકતથીજ, આપણા બદનને સુખ અને શાન્તિ છે, જેની બરકતથીજ આપણને ધ્યાન્ય, અને ચારો મલતા રહ્યાં છે. જેના કિરણોંથી દિલની દુર દશા નિકલી જાય છે, અને મન ઉંચાઈપર જવા હોંશ રાખે છે, એ સાચ્યવંત દિવસે, મુંજનો ચેરાગ ખુરશેદ જન્મ પામ્યો હતો, તે ળ્હાલા અષો ખુરશેદને, મહારા હઝારો નમન સાથે હઝારો બલી દુવા સાથે, મિનોર્ધના હઝારો આક્રીન સાથે યાદી ધરતા, આ પુસ્તક સરોષ સેવા, તત્તા મિનોર્ધ આત્માને અર્પું છું, જે પેગામ મહારા હેડામા વસ્તો પાક અહુરાનો નાડ પુગાડશેજ.

માજહીયસ્તી મ્યુઝીક મંડળની-નેમ
ખુરશેદ મ્યુઝીક કલાસ
તથા
રહેમ-રઃહમરી-રાહન, લેવી તથા દેવી.

લાં સદા સેવક.
કર્તા-“ હરમીસ.”

માતા મહુરી-યાને-સંસારના સાગરની મુંદરીનું અતિ હિતાલુ પુસ્તક બહાર પડશે.

પાક અહુરા !

થવાહીરે જરાથુત્રો, હારમાળા—(સીરીઝ)

સરોષની સેવા.

પુલંદ, પાક, નેક સરોષની સેવા કરવા ઉપર, મનને, હાલમાં, એ માટે રોકવા હોશ થઇ, કે, જેની ખુબી જાણી પિછાણી, આપણને સુખ થયું તે માટે, તે ખીજને આસરે ધરવું. પાક અહુરાની મહાન પેદાયશ, તે મનુષ્ય, અને, તે મનુષ્યની કાર્ય રીતીની જવાબદારી, તે ધર્મ ! ધર્મ પાળવો, અને પાળી તે ઉપર વર્તણું કરવું, જેથી ક્રવષીતું ઉત્તમ ખિલવું થવાથી અહુરાના મહાન મતલબના કાયદાથી વાકેફ થવું જેથી જેનીમા, આવનાનો મહાન, અને શુભ ભાવથી પહેલો, ઉચો ખ્યાલ કરવો, એ, આત્માનો ઉચો ફરજ કહેવાય. એ ફરજ પાળવાનો ઉચો તરીકત દેખાડનાર, મહાન ફરેશતો, તે પાક સરોષ ઇચ્છે સાહેબ છે. અહુરાના હઝારો નાદમાં, લાડ કરતો, રહેલો, આ મહાન પુલંદ સરોષ, હઝારો રીતના જ્ઞાન અને શુભાવો દેખાડે છે. જેઓને ખાહેશ હોય છે, તેઓ, માટે, આ મહાન સરોષ, સદા કાળ તૈયારજ છે. જેઓને, તેની રાહબરી જોઇએ છીએ, તેઓથી તે તતકાળમાં મેલવાય છે. જન્મથી, આખર અંત સુધી, સરોષ વિના ક્યાંએ જવાએ એમ નથી. જન્મથી, આગળ વધતા સાલોમાં ઉત્તમ બાન, અને ઉંચી મનશનીના પ્રતાપ, પાક સરોષથી સહેલ થાય છે, જે આત્મા, તેના રસતા ઉપર અમલ કરવા, ખરા મને પહેલ શોધે

છે. જન્મ સમયમાં જે ક્રિયામાં, પેદા થયું પડે છે, તેજ સમયથી સરોપની સેવા મલે છે. ના, ખુદ માતાના હૃદયસ્થાનથીજ, તે, ક્રિયા સર થાય છે તે, મરણના સમય સુધી, તે અને તેજ, પાસે હોય છે. પાક અહુરાની ધ્વજને, હઝારોમાં, ચલતી થઇ રહી છે, તે સધળામાં સરોપની ગીણુતી સોંપાઇ છે. હઝારો, વહેતાં ઉત્તમ કાર્યામાં, મરપુર થયલાં નાળાંઓમાં, સરોપની ગતિ વહી રહી છે. ટુકમાં, સરોપનાજ ભાનમાં, પાક અહુરા વસીલો ચલાવી રહ્યો છે.

મનુષ્ય, સમજે છે કે, તેની પેદાયશમાં ખુદ અહુરાનીજ જ્ઞાન, અને શોકટ ભરી છે, છતાં, સામે આવતા જીવ માટે અદેખાઇ કાંય ? રિશ કાંય ? એટલુંજ કે, સરોપના સીંધમાંતો, તે સામ સામે આવેલા જીવોમાં, કાંઇક દરજ્જે, ઓછા હોવા જોઇએ.

જેઓ સમજે છે, કે, પાક સરોપ, તેઓના તનમા, મનમા, અને રંગેરંગમાં છે, તેઓ, બીજાંતું બહુ, છુપી રીતે કરતા રહી, પોતે, અળખામણમાં લેખવવા, મોજ માને છે; કારણકે, તેવી મોજમાં, તેઓ પોતાતું ઉરવાન ખિલાવે છે, જે ઉરવાનની ખિલવણીથીજ તેઓનો મદ અને ગુરર સમી જાય છે. તેના ભાન ઉપર ઉમંગનો રંગ પાથરી દેવાથી, તેઓ એવા ઉંચા દરજ્જા ઉપર આવી ચઢે છે, કે, ધણીક વેળા, તેઓની આસપાસ કાંઈ અનદીકા ભાવો, તેઓના હૃદયમાં અડગતાં હોય, તેમ લાગવાથી, તેઓ, સાવધ રહેતાં શિખે છે. જેવોએ, ખુલ્લું સરોપની સેવા કરી છે, કરતા રહ્યાં છે, તેઓની આત્મિક શક્તિતું બળ, બીજાના ઉતાવલા ભાન કરતાં ધણું ચઢીયાતુ, તેમજ કુશળ હોય છે, ધીરજના ધોધ, તેઓના હૈડામા રેડાયા જાય છે. પાક સરોપને નમવામાં, આ મ્હાન જગજીમાં, જીવ જોગતો થાય છે.

જે સરોપની સેવાથી બહુ ચિત્ત પેદા થયું, તે, બહુ પ્રિત પ્રણય રહેશે, અને, ગમે એવી આક્રમમાંથી કરી પણ બીક યા ચિંતા વિના, તે જીવ પસાર થતો ખુશાલ આગળ વધતો જશે. જેઓએ જ્ઞાનની દિક્ષા મેલવી છે, તે તે પ્રતાપ, એકલા સરોપથીજ હોઇ શકે, કારણ કે, જ્ઞાન, અને ડહાપણનો દેભાવર દોસ્ત, તે પાક બહમન છે, અને, જ્યાં ઉંચી ક્વચી વહેતી રહી છે, ત્યાં બહમનની બરકત સાથેજ રહી છે. આ બે મોટી શક્તિથી, ઉંચ બક્તિ કુર્ચા વિના, તે જીવ કેમ પછાત રહેશે ? એવી જાકતી મલેલી હોવાથી મૌતને, તે નવા જગજીમાં, હમેશગીતું જીવન મલે છે, અને ખુશબક્તિ ભર્યો, અને ખુશાલીથી પમરતો, રહેલો, તે જીવ, અહુરાના કામને વખાણતો, ખુદ અહુરાનો પ્યારો દોસ્ત બને છે.

તે નેક બક્ત, સરોપની ખુલ્લું હોશમા, બહેમનની બખતાવર ચાની

અખતાવરીમાં, સફળ સફર કરતો, જીંદગીના નાવ ઉપર, કિંચા બાવોના, કિંચા દાવ સાથે, જીત મેલવતો રહેશે.

કરિઓ કળાવત કળીઓ ક્યાંથી લખેછે ? પુનરી ઉત્તમ ગણુગણુટ ક્યાંથી કરે છે ? નવિન રોશનીનો ચિતાર ક્યાંથી અને કેવું મન જોય છે ? એવા સવાલોના જવાબ દેવા, સરોષની સેવા ગાવી અવશ્ય છે, જેઓને સરોષની પ્રાપ્તી થઇ નથી, તેઓ બીજાને માનવાના નથી, માનશે નહીં, પણ અકસેસ સાથે, નિચાણમાં તણાઈ જઈ, ખુરી શક્તિના ધાર ખોડતા, ખુદ પોતાનેજ દાવવાનો સામાન તૈયાર કરશે.

જ્યાં દયા હોય છે, ત્યાં સરોષની સેવા ઉપર પાથો થયેલો હોવો જોઈએ. ત્યાં ગમનો દમ સ્વાસ ભેતો નથી. ત્યાં ગરીબાઈ શ્રાપ મનાતી નથી. ત્યાં બ્રહ્માના વાદલા ચિંમરાતા રહેશે.

હચી કવધી વાલો, કિંચા ખ્યાલને ખિલાવી અનેલો ગુણી, સરોષની સેવામાં પાક રિપતામાં જરાથુસ્ત્રાની નામદારી ગવાડશે. કારણકે, દીનની મોતેમરી ત્યાં આવી ચઢેલી હોવાથી રિપતામાંની યાદી ગવાઈ રહી છે. જેઓએ સરોષ ઉપર તન, મન, અને આત્મા આપી દીધાં, ત્યાં રવાનને ઉત્તમ રાહ મલશેજ.

અંધાપો રહેશે નહીં, કે જ્યાં સરોષ દાખલ થયો છે. રડવાનો આશ રાખશે નહીં, કે જ્યાં સરોષની સ્વારી ઉત્તમ ખ્યાલતથા સિંગારી દીધી છે. ખુદ શરોષ ચઢકની બતી, યા મસાલ માફક, દરેક દુખને દુર રાખશે. અદ ખસતના પ્રાણોથી મુકાબલો નહીં કરવા શિખાડશે. શત્રુને, પોતાથી ધણો દુર રાખશે, કારણકે, એવા ગુણોથી ભરપુર થયેલો પ્રાણ, પાક બહેરામનો મદદ મેલવે છે. સરોષથી, જીગરનો કિંચો આતપ ખિલતો થવાથી, ખુદ આતપ, તમોને ખુલદ હાલના દાવા ઉપર તેડી જશે, જેથી, તન, અને મનની હચી કિયાથી, તેનું 'મિતરનું' તેજ, યાને ચલકાત, તમારા ચહેરા ઉપર દિપ્તું કરશે. જેઓ જોશે, તેઓને તમારા ઉપર ભરશેજ આવશે. અલબત્ત, જ્યાં સરોષની સેવાની પિછણ કરવાની કાંઈક પણ શક્તિ પ્રાપ્ત થઈ હોય તેજ !

છતાં દ્રવ્યે, છતી સંતતીએ, જો કાંઈ દુખી હોય, તો, ખરેજ, સરોષ-થીજ વેગલો હોવો જોઈએ. જેમ જે મ્હાન ચકકરનાં દાંતાં એકમેકનાં, વખતે વખત મલવાથી, સરળ ગતિમાં, ફરતાં ફરે છે, પણ જેવા દાંતાં, તુટેલાં આવેછે, ત્યાંથી ફરતા, ચકકરને, સરળથી ફરવાં ઢીલ પડેછે, તેમ, જે જીવોને, સામ સામે આવતા અડગમણુ થાય છે, તેની મતલબ, એજ કે, જે માહેથી એકમાં, સરોષની ભક્તિ કમી હોવી જોઈએ. જીવ આત્માએ આગળ

બધવું કે પાછળ હઠવું, તેનો આધાર, તે પાક સરોષ પર રહે છે. જેઓ સરોષથી વેગલા રહેશે, તેઓ સુખની શિતળ છાંયા નહીં મેલવશે. અહુરને દરવાજો ક્યાંથી મેલવશે, કારણકે ત્યાં જવાની, અને, તે રસ્તાની માહિતી ને જવાની એકલી ચાવી, તે પાક સરોષની સેવા છે. જેવા યત્રી સારાં હોય, તેવાં તેનાં કામો સરસ નિકશે, તેમ, સરોષની જેટલી ખુલ્લી વધારતા રહેશે, તેટલાંજ પ્રમાણુમાં, આગલ રસતો કાપતાં થશે, ચપળ, અને તેજ થશે, ચાલાક, અને કળાવંત થશે, યોગજ વખતમાં, બાર ધણાં વખત જેટલું કામ આતોપી બેશે. જેટલી સરોષની સેવા કુશળ થઇ હોય, તેટલીજ શક્તિ બકિતની વધેલી ગણ્યશે, અને, જ્યાં કામ કાઈ દેખી શકતું નથી, ત્યાં, દ્રષ્ટિ મર્યાદા, બોહોલા ભાનવાલી થશે. સ્વચ્છ મન, ઉંઝા ભાન માટે મન ઉપર સ્થાન કરશે, ઉંચું મન, બીકત બામદા સમજવવામાં સરલતા ધરશે. ધીરજ સાથે હોવાથી, તરતમાં ધણું સંભારી શકશે. ઉતાવળની અગતીનો અંગાર સરોષની ખુલ્લું શક્તિની શિતલતાથી, થંડો રાખી શકવાથી, દરેક ગુચવણમાં વીટું જેતાં તેને સુધારવા વીલંબ લાગશે નહીં. દુન્યાની નાજના કોટ ચઢાવવા કરતા, મિનોદ મથનો સદનો સિંગાર સજવવા, સરોષની બેમુજ સેવાનો સંબંધ સાધો !

જીવનમાં, જેઓ, સરોષનેજ ખુશ કરવાના માર્ગો પસંદ કરી રહ્યાં હોય, તેઓને અનંત કાળનો ફાણસજ મલ્યો સમજવો, અને, જેટલું તેનું બળ ભારે, તેટલો, સરોષ તેના હૃદ પ્રમાણુ આગળ લઇ ચાલતો થશે. પણ, જ્યાં તે બળનો તત્વજ કમી, ત્યાં માર્ગમાં ગમી આવી પડે. હમેશની અજ્ઞાન હાલતમાં રીખવું પડે, જમાનાઓ સુધી સુખનો, મિનોદ સુખનો સુર્ય ઢંકતો રહે, તેમાં ભૂલ કોઇનીજ નહીં કહેવાય, ફકત, આત્મા, જે મનના હાથમાં આવ્યો હતો, તે મનનેજ માત્ર ખમવું પડે.

દાદર અહુરાએ, જીવ આત્માને શક્તિ આપી છે, તે શક્તિ તે મ્હાન બાપની પિછાણ કરવા માટેજ આપી છે, પણ, જ્યારે, હઝારો સાલ, અને જમાનાઓ સુધી ખુદ, અને ખુદીનીજ પરસતીશ ચાલી રહી છે, ત્યારે, દાદરના દરબારનું તુર જેવાનું દુર જાય, એમાં ટપકો, કોણે મળે ? એકલા આત્માના મનનેજ ?

એક માણસને, તરવાનો મુન્નર બહુજ કુનેહભર્યો આવડે છે, એકવાર તે, કિનારાની પાળ ઉપર બેમન ઉભો હોય, અને, પાછળથી કાંઇના હડસેલાથી, તેને પાણીમાં નાખી દેવામાં આવ્યો. પડતાંજ ત લગાર ગુચવાશે, પણ તરતજ સાવધાણ થઇ, પોતાની તરવાની શક્તિથી, તે, કિનારા ઉપર પાર તરી આવશે.

પરંતુ જ્યાં તેવી શક્તિ ખિલેલી નજ હોય, અને, તેને કોઈથી, ઉપલા માફક હસેલવામાં આવ્યો હોય, તો પેલાના હાલ શા ? તે કેમ તરશે ? કેવો ગુન્યવાશે ? કેવો તકડાતકડી કરશે, સિવાયે, કે જેને હસેલો દીધો હોય, તેજ દયા લઈ, બચાવે, નહીં તો પેલાનો હાલ શો ? તેજ પ્રમાણે, જેઆવે સરોષની આરાધના જીવનમાં કરી હોય, અને, સદાનો કહેવાતો ઉધનો આંચકો યાને જાત મેલવતાં તેઓ બીન દહેસ્તથી સાવધાણુ રહેલાં છે, તેઓ, સહેલાઈથી, તે પછીનો માર્ગ કાપતા થશે, પરંતુ, જેને સરોષની પાસબાની કરી નથી, બુલંદી ગાઈ નથી, તેનું મરણુ નિપજતાં, પેલા બીન અનુભવી તરનાર જેવુંજ થઈ પડશે, સિવાયે, કે કોઈ, તેરવનાર હાજર હોય. તેજ પ્રમાણે, મરણુ વખતની સરોષની બુલંદ ક્રિયા કરવાનો, મહાન, અને ગુપ્ત બેદથી બરેલો, કાયદો, જરયોસ્તી દિનમાં ફરમાવ્યો છે. જેમ, પેલા નહીં તરવાની શક્તિ ધરાવનાર પાસથી, બચાવ વખતે, જેમુલ દામ મલે તોજ થાય, અને નહીંતો, તેનું શુ થાય, તેવા ભાવમાં, કેવો ભય મળે છે, તેજ પ્રમાણે ગરીબનું મરણુ થતાં, ક્રિયા કામનો દામ, હાથી જ્યાદા મલે તોજ થાય, તો, તે કાયમનો જવાબ પાક અહુરાનેજ સોપવા ઠીક છે. પણ દરેક ઇન્સાનની ફરજ છે કે, તેને જીવનમાં પાર તરવું હોય, તો પાક સરોષની સેવા ગાવી, અને, તે ઉપર અમલ કરવો, કે વમલમાં વીંટ આવ્યાથી, તે વેળા ઉપાય થતો આવે. તે સેવા, સત્ય સેવામાં, રીતી નીતિમાં, પરસપરનું દુખ ટાળવામાં, બીજને માટે, પ્રાણને તૈયાર રાખવામાંજ છે.

આપ અને બેટાના ઉત્તમ સંબંધમાં, મા અને દિહરીના ઉત્તમ સંગપનમાં, બે બાઈના મેલાપમાં બે મિત્રોના નિખાલેસ ભાવમાં, બે અઠંગમણુ થઈ આવે છે, તો, તેનું કારણ બન્નેની સરોષની શક્તિમાં, મલતાપણું પુન્ય હોયજીવ જીવનું. જ્યાં રરણ માર્ગ, ઉત્તમ પ્રિતના પાત્રો, મળવાતાં ચાલ્યા જોવામાં આવે છે, તો સરોષની મહાન રચનાનો પાયો, ત્યાં હોવોજ નેહએ. સરોષની સેવા કરવામાં જીંદગીની જેતને જોગવતાં રહેજો. બહું કરતાં, ત્યાંથી બલાઈ પાછી ન ફરે, તેથી ડર નહીં લાવશો, પણ સરોષનીજ સેવા ગાવા તૈયાર રહેશો. જો, આ જગતની ફેરી માહેથી પસાર થવાનું હેંચ, જો, તેની તકલીદી ચીજો આખેર તજીને જવાનું હોય, જો રૂડા કામ માટે, કોઈ એ કરતાં વધારે પસંદ કરવા લાયક જુમી ઉપર જવાનો કોઈ ખ્યાલ આપતુંજ હોય, તો યાદજ રાખવું, કે, તેવું પાર લઈ જવાનું કામ કરનાર, અને એવી આનંદી જુમી ઉપર સહેલથી મુશાફરી કરાવી લઈ જનાર બોમ્બો, રાહબર, તે, દોસ્ત સરોષ સીવા બીજો કોઈ હોઈ શકે નહીં. પાક સરોષને ગાતા રહો ! દીન,

અને ધરમ સાચવતાં રહો ! નેકીમાં સામેલ થઈ સામેલ કરાવવા પ્રયત્ન ગાતાં રહો ! પ્રિત આપી દુખ મેલવતા, અફસોસ લાવતા ના ! પણ સરોપનાજ ફળ ઉપર મન લગાડજો ! જો બહુ કરતા, જુઠું મધ્યુ, તો યાદજ રાખજો કે, પાક સરોપના પ્રતાપથી, એટલુંજ ખમી, તમો જન્મના દુખી થતા છુટ્યાં છો. જો ઉત્તમ પ્રિત દેખાડી, ત્યાંથી અપ્રિત ભાવનો દાવ મસ્થો, તો યાદજ રાખજો, કે, તે પ્રિત, ખરે પ્રિત ન હતુ, તકલીદી હતું ફક્ત, પુરશેદના પ્રકાશનો કોઈ જગ્યા પર પડેલાં ફરી આભાશના પ્રકાશ સમાન હતું, માટે, સદાના, ત્યાં દુખી થતાં છુટી ગયાં છો, એમજ સમજવાથી, તમારા સરોપનોજ ઉપકાર ગાતા રહેજો. સરોપને ગાતા, સરોપની સેવા કરતા જે સુખો મલતા રહેશે, તે, ખુદ્દ બળના સરોપનીજ પસંદગીનાજ સમજવાં અને, તે ઉપર ચિત્ત લગાડવાથી, પાક અહુરો તરફતુ ઉત્તમ પ્રિત, તમારાજ ભાગ્યના ભાગ ઉપર સિદ્ધ છે.

આ ગેતિમાં, દરેક કામ, ગમે એવા હોય, પણ તે માહેથી ધીરજ અને ખત સાથે, પસાર થવાતુજ છે. બકિત કરવી, આપણો લાભ છે. તે લાભનો લાગ પ્રથમ સંપદાન કરવા સિવાય બીજાની સેવાની બકિત કરવા શક્તિ ક્યાંથીજ મળશે ? તૈયારી પ્રથમ, આપણામાંજ હોવી જોઈએ, ભૂલ પ્રથમ આપણામાંજ સુધારવી જોઈએ. તે સુધરતાંજ, આપણું સ્વસ્થ મન, બીજામાં, નાહકની જીલ્લ જોઈ લેવાની તબીયેતમાં ઘણો સુધારો કરવશે, જેથી ત્યાં શક ન લઈ જવાવાથી, આપણે બીજાના માર્ગમાં આવતા, આપણા સ્વસ્થ, અને સ્વચ્છ, મનની તૈયારીથી, સરજાતાંજ જોઈ વલીશું. એ સદગાં ગુણો પાક સરોપની સેવાથીજ પ્રાપ્ત થશે. સરોપથીજ સુખ, અને સંપત મળશે, સરોપથી, ક્વચી, ઉરવાન, મન, અને આત્મા આગળ વધી દાદારના દરવાજા જોઈ વલી, મિનોષનો ખાર જોશે.

જન્મ સમય વખતની અજ્ઞાનતામાં, પ્રથમ રોશનીતુ બીજ, સરોપથી સર થતા, જો જીવ આત્મા, તેને ઉછેરવા ખાતર, આતુરતાઈતું પાણી છીંચ્યા હોશ રાખે, તો શુભ ભાવના કામ કરવાતુ બીજું પગડીયું હાસેલ કરી શકે છે. તેમ કરતાં કરતાં, મન નકલ કરવાની ગતી ઉપર ચઢતું જાય છે, અને નકલ, જ્યારે સારાં કાર્યોની કરવા પ્રયત્ન થાય ત્યારે ત્રીજું પગડીયું હાસેલ થઈ, સરોપ સેવાનો સાથ અંકાય છે. તેમ કરવાથી માન ખિલતું રહી, ઉંચ બાન, અને ઉંચતાંજનો અવગ્રહ સાંભલતું રહી, ચોથા વર્ગની સીમા ઉપર આવી ચઢે છે. જે વેળા અનહીઠ વાણા ક્રોચાં અને શોધવા હોશથી ઉઠવા મારે છે, તેજ સમય જો હોશ ચાલુ રહો છે, તો ગુરને શોધવા તૈયાર થાય છે, જે પાંચમાં લાગમા ગુરના હાથ નીચે, મન ઉચ

કાર્ય રીતી ઝેઠ વલી, આત્માની ઉન્નતીતુ-છટું સ્થાન એવા નૂર-મંદ થાય છે, અને, ત્યારેજ પાક સરોષની સાથમાં જે અનુભવું હોય, તે ઉંચ ગતીમા, નવા સ્થાનમા નવીનતા અનુભવમાં લઇ, છટ્ટા સ્થાનની સીમા તરફ પાર ઉતરી સાતમા સ્થાનમાં સમ્યાધ, અહુરાના લાનમા એક તાર થઈ, કુવધીની ઉંચ બુલંદી સાથે ઉંચ આત્મિક બળને તેજસ્વી પ્રકાશ લેતો, અને, આપતો ભાવ પેદા થએલા અનુભવમાં આવશેજ, એવા નર નારીઓ, હર વેળા જગમાં હતાં, છે, અને રહેશે, પણ તેઓને દરેક જન પિછાણશે એ બનવાભેગ નથી. પિછાણ કરવા માટે, તેમ ખ્યાલો વગર શક્તિ ક્યાંથી ? જુગારીની, ખાર પોખારની, હાવભાવની તેજમાં, બંદગીના બળમાં પડેલા ભક્તિ કરનાર માટે ખ્યાલાત શી ? કુછંડ ભાવમાં દમ ભારતી ભામિની, તે સતી સરીતાની હરિકાષ્ઠમાં કેમ ઉતરશે ? બાળ વર્ગનો જ્યાં પાયો નહી, તે પાઠશાળાના વિષેયોની કિંમત કેમ આંકશે ? જેને ગુરૂને જાણ્યો નથી, માનમાં આણ્યો નથી તે ખુદ શિષ્યની દરજ કેમ સમજશે ? ત્યાંથી કેમ આગળ વધશે ? એવાં હજારો બીન અનુભવીઓનાં અજ્ઞાનતાથી ભરેલા સ્વાલોના જવાબો આપવાને બદલે, પેલા ઉંચ આત્મિક બળના નર અને નારીઓ, દ્રક્ત એકસે, અને ઉત્તમ ગુણ ધરાવે છે, તે ચૂપકીદીનો છે. માટે સરોપને ગાવો, યાદ કરો, અને આનંદ રહો ! જેથી અંત સમય આપણા આત્માને, જેથી કાષ્ઠ દરજજે, યા સ્થાને જ્યાં જેવું હોય, તો, યાદ રાખવું કે, દાદાર, પાક અહુરાને ભાવતુંજ હશે. આમીન.—

જે ઉચુ ભાન, મહાજ્ઞાનીઓનું કહેવાય છે, તે આપણા વહેવાર અને સાદા જ્ઞાનથી વેગળુંજ છે. તે ભાન ત્યારે ખિલે છે, કે, જ્યારે, ઇન્સાન, પોતાનો જીવ, હક, હીર્ષા છોડી દે છે, બીજના બદામા હાથ ધરે છે, બીજના આશ્રુઓ પડતાં અટકાવે છે, બીજના સુખના બજાર ઉઘાડી આપવા તૈયાર રહે છે. એ ભાન એખલા, ભણતરથી, અને હજારો પુસ્તકની મોંઘ વાંચી મેલવાશે નહી. એ જ્ઞાન, આપણા ચાક્ષતા માર્ગમા, જગ સેવાથીજ ભિતરથી પ્રકાશ લેશે. તેજ જ્ઞાન, તે આત્મિક જ્ઞાન, કે, જે પ્રાપ્ત થવાથીજ સરોપ પ્રાપ્ત થયેલોજ મનાય, દરેક આશામાં નિર્મળ મનને ઉભરો વહેતો થવા દેવો. દરેક નરકલા કાણુ જમે છે, તેજ દમમાં ધરી ખુશ મન રાખવું, એવા કાર્યોથીજ પાક સરોષની સેવા અંકશે, તેની મદદ મેલવાશે, તેની રાહબરીથી મીતોષના મઠનું મૂળ મલશે, અને, આત્મા શુદ્ધ ભાવ ભરતો આગલ વહેતો રહેશે.

“હો જો રંક કમાયો લાખ—કમાઇ લાખ કીધાં દસ લાખ થયાં તે લાખના વીસ લાખ—થયો રે અંતમાં, તે આક !

નથી કો જગ રહેવાતું—નથી રહેવા કો દેવાતું
કશું અંતે ન દેવાતું—અરે ઓ તું, બધુંએ બાબ !
જનમતા વારની સંગાત—દીધી છે, નેક સરોષે સાથ
કિરણો નેક તું દિલ રાખ—મરણમાં, તે દીધે સંગાથ
સરોષના સાથનો સિંગાર—અહુરે આપ્યો આ તાર
નમી, તું નેકમાં વિચાર—મિનોની મૌનને તું રાખ !
સરોષ સિવા નહીં ઠરશે—ખરી એ માનતા તું રાખ
બની જે જીવી દોરી—મરી છે અહુરની ત્યાં શાખ.

મોનાબત.

અહુરનો નાદ—તેના ધ્વજો—તેની સરદારી.

નમું હું સરોષ, ઓ મહારા ચેરાગ—તુંથીજ પામે જીવન રાગ નાદ
અવલથી આખેર, ત્હારી ગરજ—ઉરવાન મહારં પિલે રજ રજ
હઝારો ધ્વજો—ફરે પળમાં—દીપે અરે રંગ ખરે કળના
નાદોના નાદોમાં ભર્યાં અરે—હઝારો ખુખીના વાણા ખરે
નાદોમાં ભર્યાં રંગો હઝાર—જેથી પિલશે ખુખીવંત તાર
દિયે સાથ તું તો, જન્મે ખરો—મરણ સાથમાં તું પાસે ખડો
હઝારો જે અહુરની ધ્વજો ફરે—તેમાં સરોષ પાસખાની કરે

ભણે અહુરા-સરોષનાંજ બાનમાં પિલે છે.

ખરે અહુર ખેલે તુંજ બાનમાં—હઝારો સુખોની રૂડી તાણમાં
હઝારો ભરેલાં ગુણો જ્ઞાનમાં—પમરતાં રહ્યાં, સરોષ જ્ઞાનમાં

ભણે સરોષ, માશ તનમાં, મનમાં, અને રંગરત્નમાં છે.

અરે ઓ સરોષ, તું છે તનમાં, મહારા રૂડા, ને ભલાં મનમાં
તુંથીજ ઉરવાન પિલશે જર—તુંથીજ જશે મદ ને ગુરર
જન્મથીજ ત્હારી મદદછે અરે—તેથીજ નેકા ને ખરકત ખરે
દમ જે ભરે મન, ત્હારી ઉપર,—તેનું પિલાવે ચપલ તેજ સર.
મહારી તું પાસે ફરે વારવાર,—સિંગાર દે તું રૂડા હઝાર.
અમરં પિલે બાન તુંજ બાવમાં—પિલી રહે છે અહુર દાવમાં
અનદીઠ આકાર—મન પર-બમે—તુંને, સરોષ, ઓ જે કોઈ નમે.

ઉત્તમ મન, અને ચિત્ત, સરોષનીજ સેવાથી મળશે.

અરે ઓ સરોષ, બધું હીત દે—મહારં અરે ચિત્ત, અહુર પ્રિત દે
તુંથીજ જ્ઞાની અને હોંશ છે—જીવન ભણે ખરો હોંશ છે

અરે જોશ રાખે, જે ત્હારી ઉપર—બહમન બરકત ધરે સીરે પર
ત્હારી ખુબી લઇ, માહેર થશે—દાનીને ઝાનીનો સાહેર જશે
માહેર થઇને અમર જીવ થાય—અંતે અહુરની કીરત અથે
ખરો જે બક્ત, તે તુંજ આશમાં—તે તો બટકશે તુંજ ખસમાં
કરશે તુંને યાદ પળપળવાર—થાસે સદા શાદ જગજગ દવાર

હત્તમ લાન, અને આત્મીક આરાની ખુલ્લી સરોપથી વધશેજ.

કવિની કળામાં તુંજની સલાહ—હર કામ કરશે, તુંથીજ બલા
જોશે નવીન રોશની તે હઝાર—દે નેકનામીનાં કામે હઝાર
રહમ જ્યાં મળે ત્યાં તુંજ હાજરી—મળે તું સિવાના દુવા જરી
ગમ ત્યાં કદી દમ ભરતો નથી—કદિ દુઃખ દેવા તે થરતો નથી
બળા હોય જ્યાં, તે તું કાપશે—બલા બાગનું તું બહું બાખશે.

જરથોસ્તેએ ત્હારી સેવા કરી.

સેવા જરથુસ્તે ત્હારી કીધી—ત્યારા યુજોની ચાવી લીધી
શોધી બધામાં ત્હારી ગતિ—મહજબની તેને દીધી મતિ
અરે ઓ સરોપ, બલો નેક યાર—હમારાં રવાનો કરજે તું પાર
અગર હોય તન, મુજ લાખો હઝાર—તો હું કરીશ, ઓ તું નિસાર

સરોપ, બધાજ હોંશ ખોલશે.

સરોપ ખોલે અંધકાર હોએ—હસાવે સરોપ, જ્યાં કાષ રાય
સરોપ બજેલ અળકતી મસાળ—રેગેરગમાં બને લોહી લાલ.
બરેલી સરોપે, અહુર હોંશ લાખ—દરજને કરશે તે હરરોજ ખાક
સરોપ લાવે, મહેરને તું પાસ—બહેરામતું બળ અને હોંશ ખાશ
સરોપથીજ આતપી ખિલશે તુર—પામે તું અરદીબેસ્તતુંજ શુર
રસને બનશે ખરો દોસ્ત યાર—શોબા દેશે, જીવને હઝાર.

સરોપના લાજુવર સિવા કરાર મળશેજ નહીં.

કદી તે જીવમાં, ન થાશે કરાર—જો ચાહીને બનશે નહિં તાબેદાર
કદી તે જીવ ના પામે કરાર—હમેંશ બનશે તે ગેતિએ કાર
જોશે કદીના અહુરનોજ દવાર—શુક્રમી અવાજે રહે તેજ બાર
કદી કાષ અહુર પાસ જશે નહિં—સેવા સરોપની જે ગાશે નહિં
કળાથી બરેલું જે મન હોય—તેઓ હમેંશ અહુર માર્ગ જોયે
મહેર અને પ્રિત તેજ આપશે—વીજળીક જેવું બળ આખશે

દાન કરવા દે તે ધલાજ--રાખે, સપ્પુરી, ધક્કત ને લાઝ
ગેતિમાં હરદમ રૂઝ ભાવ દિઓ--રૂઝ કામ કરવા વિચારીજ લ્યો
તેથીજ જીવને યુલદ રાખશો--તેકા નમનમાં ફળ ચાખશો
ચાખો અરે શુભ ભાવો અનેક--ચાખો ધક્કત માન રોશન નેક
મદદમાં લ્યો એ સરોપ દોષતને--યુધિધજ દેશ મીનોષ હોંશને
દિપાવો! અરે દીન સરોપથી ખાસ--અહુર કરી દે-પાર હોંશ આશ

પ્રથમ ભક્તિ.

અહુર યાદ રાખ મન--અહુર યાદ મન
તેમાંજ ચાક કરે--તહારજ તન
નમન શરમ પાળ--કરમ ધરમ ટાળ
તરીકતોને ચલણુ ધલણુ છલક હલક મલક મલક
પળક પળક ગણુ--અહુર યાદ મન--અહુર
પરમ અર્થે દે તું--તહારજ તન
કપટ કોધ કાપવા-લે નિત રંજ
અચલ ન્યાયે પાળવા--ધર તુંજ મન--અહુર
જરથોક્ત જન છે--તેનેજ માન
તેજ એક દિલજન--ધરમીનો જનન
મહજબ સોંપી જાય--તેજ તું જણુ
મિનોષ મોજની ચાખી લે જાન--અહુર

સરોપની સેવા કરવા માટે, સુધ સતના કામ કરવા જેહમત કરવી જોઇએ.

રાગ દેશકાર. (ઠાઠ ખીલાવલ.) ત્રીતાલ.

સતતું કામ ઉધાર તું કર-ચિના સાય શુભ ભર નહિ સંગત.
તજમનની હઠ સુધ કર સૂંદર-ઝટ ચરણા પર ગુણીગુણુ ધર ભર=સતકે
જો સહ પાઠ ધરે જંગમાં નર-સરોપ જ્ઞાન ભરે અતી સૂંદર
નેક ખ્યાલ ધર પ્રેમ સૂરસ પર-પામ મધુર ઉજસ તું સુખભર=સતકે

૦	૩	×	૨
સ ત તું ×	કા × મ ઉ	ધા × × ૨	તું × ક ૨
પ ગ પ ×	પ × ધ પ	ધ × × પ	ધ × પ પ
ચિ ના × સા	× ચ શુ ભ	ભ ર નહિ	સં × ગ ત
ધ ધ સા ધ	× પ ધ પ	ગ પ ધ પ	ભરે સા સા
ત જ મ ન	ની × હ ઠ	સુ ધ ક ૨	સું × દ ૨
સા સા રે રે	ગ × પ પ	ધ ધ ધ પ	સા × સા ધ

૧૧૭૮

૧૧

ઝ ટ ય ર
સાસા ગ ર

ણા x પ ર
સા ર સાધ

ગુણી ગુણ
પ પ ધ પ

ધ ર બ ર
ગ ર સાસા =

અંતરો.

જો x સ ઉ
પ x ગ ગ
સ x રો પ
સા x ધ ધ
ને x કખ્યા
ગ x ગ પ
પા x મ મ
સા x ગ ર

પા x ઠ ધ
પ x ધ ધ
ગા x ન બ
સા x સાસા
x લ ધ ર
x પ પ પ
કુ ર ઉ x
સા ર સા x

રે x જ ગ
સા x સાસા
રે x અતિ
સા ર સા ર
પ્રે x મ સુ
ધ x ધ પ
જા x સ તુ
પ x ધ પ

માં x ન ર
સા ર સાસા
સુ x દ ર
સા x પ ધ
ર સ પ ર
ધ x પ પ
મુખ પ ર
ગ ર સાસા

આ સંગીત પંડીત લાલજીભાઈજીના સંગીત માહીકા ૧૪ મા ભાગના ૨૧ મા પાના ઉપરથી બાંધ્યું છે.

સરોષને નમન કરવાથી જગતમા નરનારીઓ કેવાં સુખી થયા છે.

ઓ સરોષ પાક બળવાન—નમુ' હું તમને

ઓ સરોષ પાક ગુણવાન—નમુ' હું તમને

ઓ સરોષ પાક મહેરબાન— બચાવે અમને

તું જન્મ ભાવથી—મરણ કાંઠે—સાથ દીધે અમને =

તન મહાર કરે અર્પણ=તું દીધે પળે દર્શન

જીવ કરે રોજ તર્પણ=ઓ નરીબ હમારે વાહ-બુલંદી પામે

હું નમન ભાવથી—પ્રાણ ધરીને દુવા દઉ તમને =

લાખો જગમાં થયાં સતવાન—નમીને તુંને

સદ લાખો થયા ધરમાંન—નમીને તુંને

સૌ પાળી લીધે ફરમાન—નમીને તુંને

તું ક્વચીને બુલંદ બનાવી—સુખ દીધે મનને =

મન ધરજો પાક દિનદાર—એ સરોષ થાય દિલદાર

જે ચિનવદ કરશે પાર—તમ જાશે અહુરા બાર

દીન યકીન ધરજો બા—ખુરેહના ભારે—તમ અંત સમયમાં

—સુખરૂપ થાશે—ફર કરી ગમને=

આ પાક સરોવની સેવા સોંપનાર, નેક રાહબર તે સ્પિતામા જરથુઆ હતો,
જેને હઝારો સાલ વહી ગયા છતાં, આપણા કામમા, તે છવતો ભગત છે.

જરથોસ્ત છવના જોતી

નાની વાતે મહત્વ ભરી—દીધી શીખ મોટી મોટી=જરથુસ્ત્ર
“ હુમતની ” વાણી અરે—દીધી તેં જગ જગે
ઐશાધની ખુરેહ વાહ સ્થળે સ્થળ મધ મધે
પમરતા ગુણો, જેના વર્ષો થયાં જતા નથી=જરથોસ્ત
અહુરાના ખાસ હુકમો—લખને તું ગેતીમાં આયો (આવ્યો)
બલે કંઈક સાલ ગયા—થયો તું દાહયામાં દાહયો
મુશીમતના મોહમાં પડી. સખી ખેંચી બન્યો ભોગી—જરથોસ્ત
“ સત્ય, પ્રેમ, સંપન્ન, ” તો કેવળ તુંજ પંથ હતો
ખંતીયો તુ મંત હતો સંતનો તુ સંત હતો
સાલ પર સાલ વહ્યા આલમ રહી તુંજ શાનને જોતી=જરથોસ્ત
ચહાવુ છે માર એવુ તહાર સઠ માને કહ્યું
રાહે તુંજ ચાલે તો—સંતાપતું ગાડુંજ ગયું
એવી આખાદી ફળે—તે જોવા હું ઉભો ખોટી=જરથોસ્ત

નોટશન જુવો પાતું ૧૫ મિનોઇ મનહ

સરોવ સાથે પ્રિત હિત રાખો, અને છંદગી સફલ જયે.

માંડ.

પ્રિત તમે જોડો સરોવ સંગાથ-હોશ સત જોશો, કાઇ ના ખોહશો
એવો—તે અહુરનો આશ=પ્રિત.

જેની ખુબંદી-પાર વિનાની-છેડો છે—મિનોઇ પાસ
તે કરશે ને બરશેજ, કુલો સુવાશ=પ્રિત.

તેના નમને-નવચુ રતન છે—મહોનો ઉત્તમ પ્રકાશ
તે રેહશે, ને દેશેજ—ઉવો સુઆશ=પ્રિત.

સાથી તમારો તેજ ખરો—જન્મ મરણ પાસ
તે ફરશે, ને બરશેજ—જતન બરદાશ=પ્રિત.

૨	૦	૩	×
પ્રિ ત ત મે	જો ડો × ×	સ રો પ સં	ગા × × ઠ
સા સા ર	પ મ° × ×	ગ ગ × ર	સા × મ° ×
હો શ સ ત	જો × શો ×	કા ઇ × ન	ખો હ શો ×
પ ધ ધ ધ	ધ × ધ મ°	મ° પ × પ	પ × × ×
એ વો × તે	એ વો × છે	યા × × ×	× × × ર=પ્રિત.
ગ ગ × ર	ગ ગ × ર	સા × × ×	સા × × ×

તે ની × છુ	લં × દી ×	પા ર × વિ	ના × ની ×
મંમ × મં	મં × મં ×	પ પ × પ	ધ ની ની ×
છે ડો × છે	મિ નો × ઇ	પા × × ×	× × સ, તે
પ ધ × પ	પ ની × ધ	પ × × ×	પ × × ધ
ક ર શે ને	બ ર શે જ	કુ લો × સુ	વા × × સ=મિત.
ધ ની × ધ	પ ધ × પ	મંગ × ર	સા × × ×=

દમ દમ બાન દિપાવો=પળપળ જનન કુંકાવો,
 સરોપ સેવા ગાવો—ઓ ભાઈ સરોપ સેવા ગાવો—ગાવો=દમ
 માનદીયરની મહજબના મીત=મઝાદા મોટાઈ માનો
 ધરમ ધામે પ્રીતે ખ્યાલો=જરથુસ જોમ ધીકાવો ધીકાવો=સરોપ
 અપો રહના અંગત ખ્યાલો—ઉંચા મને ઉભાવો
 યાદ ધરો તે બહાલાંઓની
 પળપળ આશીષ આપો—આપો=સરોપ

ખોટી સંગવથી શું હાંસેલ થયો ? દિલમાં ખોટા અંગાર પનરતો [રહેશે.
 મતિ હિન થશે સત સંગમાં સરોપનું સખ સમને ।

માલકોશ ત્રીતાલ

મેં સીહાંસંગ લર કર છાણી—ક્યું કે ઐસી બદ પિછણી
 બદ સંગમે ના ચયેન મિલત હય—ભૌંકી દયેન મિ ભારી
 ડરત ડરત મેરી મતિ મેલ પર—દુખ મિત્ર મિત્ર જાણી=મેં
 સરોપ ભાનકી આસ મીલી હય—ચયેન, અતિ ખુબ માની
 હસત હસત મેરી આસ સાંસપર—સુખ સંપ ખુબ જાણી=મેં

૦	૩	×	૨
સી હાંસંગ	લ ર ક ર	છા × છી ×	× × × ×
મંગસાસા	સા નીંધંની	સા × મં×	× × × ગાં
ક્યું × કે ×	ઐ × સી ×	બ દ પિ ×	છા × છી મેં=સીહાં
સા × સા ×	સા × નીંધં	મંધંનીં×	ધંનીંધંમં
બ દ સંગ	મે × ના ×	ચ ય ન, મિ	લ ત હ ય
મંમંગંગ	મં × ધં×	નીંનીંસાસા	સાસાસાસા
ભૌં × કી ×	દ ય ન મિ	ભા × × ×	× × રી ×
સા × સા ×	સા × નીંધં	મંધંનીં×	ધંનીંધંમં
ડ ર ત ડ	ર ત મે રી	મ તિ × મે	× લ પ ર
ગ ગંગંગ	મ મંધં×	નીંસાંસા	મંગસાસા
દુ × ખ મિં	× ન મિં ન	જા × × ×	× × છી મેં=સીહાં
સા × સા સા	× નીંધંધં	મંધંનીં×	ધંનીંધંમં

ત્યારેજ અહુરની ચરણ મળશે. તેમાંજ મન મોજ થશે.

બાગેશી-ત્રીતાલ

કેસે મિલે હરકી ચરણા અબ—ઉન વિન જ્યા સુખ નહી પાયે= હરિમન જીતકર-સુખકો-પાવત—કીર તન મન / સતહિત મિલાય= સરોષ

૩	×	૨	૦
કે × સે મિ	લે × × હ	ર કી × ચ	ર જી અ બ
સાની°ધધ	ની°××ની°	ધધમ°ગ°મ°	ગ° ર સા સા
ઉ ન વિ ન	જી × યા ×	સુખા × ન	હિ પા × ય
ર સાની°ધ	સા×સા ×	મ°ધસાની°	ધ મ°ગ°રસા
હ રિ મ ન	જી ત ક ર	સુખકો ×	પા × વ ત
ગ°મ°ની°ધ	સાસાસાસા	નીસારસા	ની સાની°ધ
શી ર ત ન	મ ન મે ×	સ × રોષ	મિ લા × ય
ગ°મ°ધની°	સામ°ગ°રસા	સાની°ધમ°ની°	ધ મ°ગ° ર સા=

અહુરના મોઠા વક્ષની આપણે એક ડાળ છે, તેમાંજ આપણને સાથે મલવાનું છે, અને સુખ પામવાનું થશે.

ત્રીજોટી

હું તો અહુરની ડાળી—અહુરને મળવા ચાલી—
અહુરને મળવા—ચાલી—અહુરને હુંડવા હાલી= હું તો
ડગમગ, ડગમગ—મન કરે તો—પ્રેમ સરોષ પર જાય ના
ધડી નમનમાં સ્વાર્થ ભરેતો—દવાર મિનોઘ કેમ જાય= અહુરને
સતપનથી ના તન ભરેતો—રતન અપોધનું ક્યાંથી આવ
ધરમ, કરમમાં ના ધરેતો—પાર જન્મ કેમ યાય= અહુરને
સ્વારથ છોડો રનેહ ભાવનો—સરોષ ગમન પર ધ્યાન ધરી
ધમ બહાને કષ્ટ ખમેતો—અહુર મનન સંબલાય= અહુરને

હું તો
સા સા

૦	૩	×	૨ -
અહુ × × ર	ની × ડા ×	ળી × × અ	હુ ર ને ×
ગા × × ગ	ગા × ગા ર	મ°× + મ°	મ°મ°મ°ધ
મ × × ળ	વા × ચા ×	લી × × ×	અ હુ ર ને
ગા × × મ	ગા ર ર ગ	સા × × ×	મ°મ°મ°મ°

મ × × લ	વા × ચા ×	લી × × ×	અ હુ ર ને
ર × × પ	પ × પ ×	પ ધ × ×	પ પ પ મ
હું × × ડ	વા × હા ×	લી × × ×	× × હું તો =
ગ × × અ	ગ ર ર ગ	સા × × ×	સા × સા સા
ડ ગ મ ગ	ડ ગ મ ગ	મ × ન ક	રે × તો ×
મ"મ"મ"મ"	ગ ગ મ"મ"	પ × ધ ધ	ધ × ધ ની
ત્રે × મ સ	રો પ પ ર	જા × × ય	ના × × ×
પ ધ પ ની	ધ × પ પ	મ" × × ધ	પ × × ×
ધ ડી × ન	મ ન માં ×	સ્વા × થ' ભ	રે × તો ×
નીની × ની	નીનીની ધ	સા × સા સા	સા × સા ×
દ્વા × ર મિ	નો ઇ કે મ	જા × × ય	અ હુ ર ને = મલવા
ની" × × ની	ધ × પ ×	મ" × × ગ	પ પ પ મ

આપણે બહારની આવૃત્તિમાં જે જોઈએ છીએ તેવું બિતરમાં હોવું જોઈએ.
અન્ને સાથે મંલવાથી, આત્મા ઘણો ખુલ્લું બળ ધરાવે છે.

પીતુ ગઝલ.

શકલ જે સાફ હય—સીરતકી ખમર કિસકો હય
દેખ ખુબી બહારકી—બિતરકી આસ કિસકો હય = શકલ.
દેખલો જહોં આંસમાં—ખુબ રંગ ફયલા રહા
આતી હય ગહન કહ—વખત, ખમર કિસકો હય = શકલ.
નિકલે વાહ લકઝોં—મુખારસે કયાં શીરી
નિગાહે નાઝ હય—મગર હમકી ખખર કિસકો હય = શકલ.
જાલીમ ફત્ત ઉઠા રહાં—અપની જીદ ઐર તૌરસે
આજ શાહી માન—મગર કલકી ખખર કિસકો હય = શકલ.
આફ્રીન નિમાંઝપે—જે ખુદકી કુછ ગાતા નહીં
હસમ કહે વો સાદ હય—જહાં અહુરા યાદ જસકો હય
અલ્લામ યાદ જસકો હય = શકલ

ગુવો નોટેશન—રહેબરે રૌશની પાતુ—૨૮.

સરોષ આરાધને ! સરોષની ક્રિયા ઉપર તન મનથી નમન ધરજો ! અપો
બહાલાઓની યાદી, સરોષની યાદી ઉપર પાયદારી કરે છે, તેઓ ખુશતુદ રહે છે.

યાદી કરજો હઝારો—સરોષ છે નેક તારો
સતોત બહુજો હઝારો—દેશે દુખનોજ ચારો=પાદી.
સરોષ ટાળે, સરોષ પાળે—ઉંચી ખોરેહ ત્યાં તું નીહાલે
ખુલ્લું દેશે વિચારો—સરોષે છે અહુરા ખારો=યાદી.

સરોષ જ્ઞાની, દાનીજ દેશે—પરદાસ ત્હારી હરહાલ બેશે
 જનમ કરશેજ પ્યારો—સરોષ છે નેક ત્હારો=યાદી.
 સરોષની સાથ રસને બેશે—મહેર સાથે ફેરા દેશે
 ઉદગાર કરશેજ ન્યારો—અહુરાનો છે તેજ પ્યારો=યાદી.
 સરોષ બહુજે સુધ હીત બાવે—ખેલ કરજે હુમત દાવે
 દેશે મિનાઇ સાહયો—સરોષ છે નેક તારો=યાદી.
 મરણ કાંઠે સરોષ આવે—હુમતના ફળ મીઠાજ લાવે
 મીનાઇમા, તે તમને હસાવે
 સેવા કરશેજ સારો—સરોષ છે નેક તારો=યાદી.
 મરણ આગળ સરોષ બહુજે—અપો રૂઢને સંરથીજ નમજે
 તેથીજ છે છુટકારો—એવોજ સરોષ પ્યારો=યાદી.

મા ×	દી ×	ક ર	જે હ	જા ×	રો ×	સ ×	રો પ
સા પ	પ પ	પ ધ	પ મ	ગ મ	ર સા	સા ×	ગ ગ
સ્તો ×	ઓ ત	બ ણ	જે હ	જા ×	રો ×	દે ×	શે ×
				છે ×	ને ક	તા ×	રો ×
				પ ×	મ મ	ગ ર	સા ×
				દ ખ	નો જ	ચા ×	રો ×
સ ×	રો પ	ટા ×	જે ×	સ ×	રો પ	પા ×	જે ×
ધ ×	સાસા	સાર	ગ મ	પ ×	મ મ	ગ ર	સા ×
ઉ ×	ચી ×	ખો ×	રે હ	ત્યાં ×	તું નિ	હા ×	લે ×
બુ ×	લં દ	દે ×	શે વિ	ચા ×	રો ×	સ ×	રો પ=છે
પ ×	પ પ	ધ ×	મ પ	ગ મ	ર સા	સા ×	ગગ=

જૈનપુરી ત્રીતાલ.

જનમ અકારત જાય સજ્જની—નહી ટલે દીલ અગની
 સાંજ સમે મને મુજત નહી—કેમ મલે બસ ચયેન મુજની=
 ભોર થઇ હવે નિદ છિપાવો—સરોષ સેવા સઉ જન બળેની=જનમ.

૩	×	૨	૦
જ ન મ અ	કા × ર ત	જા × × પ	સ જ ની ×
ર મ પ સા	ધ ની ધ પ	મ પ ધ પ	ર ગ ર સા
ના × × હિ	ટ × × લે	દિ × × લ	અ ગ ની × =જનમ.
સા ધ × ×	પ ની ધ પ	મ પ ધ પ	ર ગ ર સા
સા × જ સ	મે × મ ને	સુ × જ ત	ન × હી ×
મ × પ પ	ધ × સાસા	ર ગ ર સા	ની સા ધ પ
કે × મ મ	લે × જ સ	ચે × × ન	મુ જ ની × =જનમ.
મ પ ગ ર સા	ર સા ધ પ	મ પ ધ પ	ર ગ ર સા

જેઓ સરોષને પાળે, તે અહુરાના આશિષ મેલવે, મિનોઇનું સુખ સાંધશે,
અને કૃષ્ણીને બુલંદીમાં બાંધશે.

બેરવી ત્રીતાલ

જે મનથી સરોષને પાળે—તે સુરત અહુરા મન ખ્યાલે
તે મદ જીદ હઠને દુર કરીને—અહુરા માન જીગર પાળે=જે
જે વખત ગુમાવા સુખ માને—તે ફેકટ ફેરી જગ તાણે
બસ સ્વાસ્થ્યને મન પિછાણે—ધરમનું જ્ઞાન નહી જાણે
તે અહુરા યાદી ન ખ્યાલે
પણ પ્રાણ છુટે ત્યારે માને—જે મનથી

જે +
સા x

૦	૩	x	૨
મ ન થી x	સ x રો પ	ને x પા x	જે x તે x
નીનીસા x	ગ°x મ°મ°	ધ°x પ x	પ x પ x
સુ x ર ત	અ હુ રા x	મ ન ખ્યા x	લે x તે x
ન x પ પ	પ ધ°ની°સા	ની°ની°ધ°x	પ x પ x
મ દ જી દ	હ ઠ ને x	હુ x ર, ક	રી x ને x
મ°મ°પ પ	ગ°ગ°મ°x	પ x ની°ની°	ધ°x પ x
અ હુ રા x	મા x ન જી	ગ ર પા x	જે x જે x = મનથી
મ° મ°ગ°x	ગ°x પ મ°	ગ°ગ°ર°x	સા x સા x
વ x ખ ત ગુ	મા x વા x	સુ ખ મા x	ને x તે x
ધ°x ધ°મ°	ધ°x ની°x	સાસાસા x	સા x સા x
ફો x ક ટ	ફે x રી x	જ ગ તા x	ણે x બ સ
સા x સાસા	સાર°ગ°મ°	ગ°મ°ર° +	સા x સાસા
સ્વા x ર થ	ને x મ ન	પિ x છ x	ણે x ધ x
સા x સાસા	સા x ર°સા	ની°x ની°x	ની°x સાની°
ર મ નું x	ભા x ન ન	હી x જા x	ણે x તે x
ધ°ધ°ધ° x	ધ°x ની°ધ°	પ x પ x	પ x ધ°પ
અહુ રા x	યા x દ ન	હી x ખ્યા x	લે x પણ
મ° મ°મ°x	મ°x પ મ°	ગ°x ગ° +	ગ°x મ°ગ°
પ્રા x છ છ	ટે x ત્યાં x	રે x મા x	ને x જે x =
ર° x ર°ર°	ર°x મ°ગ°	ર°x ર° x	સા x સા x

ધરમનું જેન જીનદાર રાખો ! તેમા એન મળશે. મિનોઈ મેળવવા શુરને
મિનોઈ ખ્યાલમાં રોકશે ! જગ પાર કરશે ! અને સુખીજ થશે.

બેરવી દાદરો.

મ્હારી દીન ધરમનું જેન બેન દેણુ-અહુર પાર કર !

કર રહેમ દેયા--સુમ અવતાર કર ! =દીન ધરમનું

એન સીર, જાન ધર-- નેણુ સુધધ સાર બર ! =દીન

મિનોઇ પામવા-બક્ષમને ઉરએ-પુરાઇ બાલવા, રક્ષ મ્હારા શુરને

હોશબર આશર્મા-સરોષ સાથમાં-પ્રરોષ કાથમાં

જગ મ્હાર પાર કર ! =દીન ધરમની

૧	૦	૧	૦	૧	૦	૧	૦
દી ન ધ	ર મ નું	ઝે × ન	લે × નુ	દે × નુ	અહુ × ર	પા × ર	ક × ર =
સામ"મ"	પધ"મ"	પ × ગ"	મ" × મ"	ગ" × ર"	સા × ર"	ગ" × ર	સા × ×
ક × ર	ર હે મ	દે × ×	યા × ×	સૂ × બ	અ × વ	તા × ર	ક × ર =
સા × સા	ગ"મ"ગ"	પ × ×	મ" × ×	ગ" × ર"	સા × ર"	ગ" × ર	સા × ×
એ × ન	સી × ર	જા × ન	બ × ર	ને × નુ	સુ × હ	સા × ર	બ × ર =
ધ" × ધ"	ધ" × ધ"	પ × પ	મ" × ×	મ" × મ"	ગ" × મ"	ધ" × પ	મ" × ×
મિ × ×	નો × ધ	પા × મ	વા × ×	બ × હા	મ ને ×	ઉ × ર	એ × ×
સા × ×	સા × ર"	ગ" + ગ"	મ" × ×	મ" × મ"	મ"મ" ×	ગ" × ર"	સા × ×
પુ × ×	રા × ધ	બા × ગ	વા × ×	ર × હા	મ્હા × રા	શૂ × ર	ને × ×
હોં જ ×	બ × ર	આ × શ	મા × ×	સ × ×	રો × પ	સા × થ	મા × ×
ધ" × ધ"	ધ" × ધ"	પ × પ	મ" × ×	મ" × ×	ગ" × મ"	ધ" × પ	મ" × ×
જ × ગ	મ્હા × ર	પા × ર	ક × ર	=દીન.			
ગ" × ર"	સા × ર"	ગ" × ર"	સા × ×				

સ્પિતામાની જય ! ખુલંદ માજ્દીયસ્તી મ્હાનતા જળવાય ! જેના
નરનારી, કાર્યથી ઉત્તમ પ્રકાશમાં ઝલકતાં રહે ! ગરીબની ઢાઝ ધરી,
સુશબ્દોથી સુંદર સરોષમાં સરોષની સેવા સ્વિકારે. જય ! જય ! સ્પિતામાં
જરથુસ્ત્રા તુને જય ! ત્હારા આ દિવસના ખુલંદ રાજ ખુરશીદના પ્રકાશને
જય ! જય ! આમિન-!

God Save the King.

ખુદા મ્હારા શહેનશાહુ જ્યોર્જને ઉગારો !

ગોવાલીઆ તલાવપરની એકજ અવાજે
વખાણાયલી

એસ. ફરામજીની કુંપની.

કે જ્યાં ઘર શનશારી હાઇ કલાશ ગ્રોવીઝન તા.ગ્રોસરીનું
માત્ર એકજ ખાતુ છે કે જ્યાં તમને શહવારના
ચાહના કપથી તે રાતના કુલ ડીનર માટેનો
દરેક શામાન ફક્ત મારકીટજ લાવે
મલવાની ગોવાલીઆ તલાવ
પર એકજ દુકાન છે.

અમે ગેરેન્ટી આપીએ છીએ કે ફક્ત એકજ વખત
હમારે ત્યાં ત્રાયલ બોટર મોકલવે તમારી ખાતરી થશે.

કેઈ બી ચીજ પસંદ ન પડવે પાછી લઇશું.

ફીઆ પાંચ શુધીનો માલ એક કાર્ડ લખવે ઘર બેઠાં
પુગાડશું.

એસ. ફરામજીની કુંપની.

સૌરીડન હાઉસ.

ગોવાલીઆ ટેંક રોડ.

જુની દેસાઈ કુંઠ

તમેને કોઈની જાતની
કોઈની દીઝાઈતની રંગ બેરંગી
તમામ વેલાયતી જેવીજ

ચુંદરી

છપાવવી હોય તો અમારી સલાહ લેજો

ગરમ, સુતરાઉ, રેશમી કાપડ ધોઈ, તેમજ
ટેસ્ટદાર રંગોમાં રંગી આપોશુ.

જુની દેસાઈ કુંઠ

ધોલી તલાવ
નવાં આતપખેહરાંમ સાંમે, મુંબઈ.

પારસી મા બાપોને ચેતવણી

તેમની ગંભીર ભૂલ-ભુલતું ખરું મુળ ક્યાં? પચીસ વર્ષના, ખી. એ. બુચાણ બનાવવામાં! જરૂર અને જોર ખરચી, તન અને મનને નાહક ઠાકવી ખી. એ. બનાવી, આખર. થોડીક કમાઈ માટે, વગર મેટ્રીક થયેલા, પણ વેપારી લાઇનના એકાઉન્ટન્ટોની તાબેદારી કરાવવી? એવા Machine made ગ્રાહ્યુએટ કરતાં, સારા અંગ્રેજ શિક્ષણ પછી-વેપારી લાઇનની કેલવણી-દશ વાર બકી નિવડશે! જેની ખાતરી Tutorial commercial class આપવા તૈયાર છે.

કૉમર્સ યાને વેપારી લાઇનનું શિક્ષણ ધણીજ સરસ અને ઉત્તમ તાલીમથી આપે છે.

અમારી ખાસ દેખરેખ ટોચે તાલીમ લઇ, વેપારી વિદ્યાર્થીઓ સકમાઇમાં પડ્યાં છે, તેજ અમારી મૂળ નેમ, સ્વચ્છ સેવાની પિછાણ થઇ પડી છે. ૩૧ ઓગસ્ટ સુધી વિદ્યાર્થીઓને દાખલ કરી બુધ-સની-અને આદીત-મા વધારાના ખાસ શિક્ષણ, ઉપર મીઠા માણેક બનાવવા પોતે મહેનત લઇ, તેઓને તૈયાર કરે છે.

ખી. એ. ની ઢીઢીના ધખારાને પડેલા મેટ્રી, થોડી મહેનત યા રહાસીકપણાનો સીઝ, દિવમાં આમેજ થયાથી, પોતાના પગ અને ખભાથી સ્વતંત્ર ધંધામાં ઝીણાવવા, માટેનું ઉત્તમ સાધણ તે વેપારી કેલવણી છે કે જે માટે મીઠા માણેક બનાવણી (F. N. F. A.) થી ચલાવવામાં આવેલા Tutorial Commercial Class માંટરોડના રેલવે અને ત્રામ સ્ટેશનથી બે મીનીટમાં જવાય એટલો દુર છે.

ચાર વખત આખા દિંદુસ્થાનમાં સૌથી વધુ ફોટોમંદ ઉમેશ્વરોને પાસ કરાવવાનું માન ધરાવે છે.

ખી. એ. બે વાર લંડન એમ્બર ઓફ કૉમર્સની ચઢતા વર્ગની પરીક્ષામાં મીઠા બનાવના વિદ્યાર્થીઓ, લંડનમાં ઇનામ મેલવી ગયા છે.

THE PREMIER SHARE AGENCY

BROKERS, JOBBERS

AND

Advising Counsels,

IN

ALL KINDS OF SHARES

AND

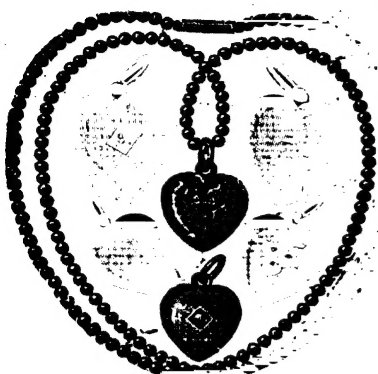
GOVERNMENT PAPERS

NEW MOOS BUILDINGS, TRAM TERMINUS,

GRANT ROAD,

BOMBAY.

સરખવસરે લેટ આપવા લાયકનું હબરો
ચીજનું સંગ્રહસ્થાન.

હીરા, પાનાં, મોતી, માણેક જડેલાં પેનડન્સો, લોકેટસ,
વીટીઝા, બ્રોચીઝા, સાડીપીન, વગેરે હમેશાં
તૈયાર મળશે.

લાવ અતી કીફાયત.

ચાંદીકામ તથા પ્લેટેડ વેરમાં રૂ. ૧૦) ની ઉપરની ચીજ હમેશાં
તૈયાર મળશે.

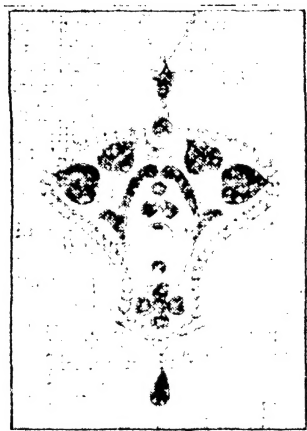
પી. દુબાસની કંપની. મહેરીઓ

૬૮. મેડા ચીટ, કોટ.

ટે. નં. ૨૫૧૪.

કે. વાડીયા.

હિરાના વેપારી

ગાંધીરા.

